

Дорога справжнього українського педагога – це дорога до світла

Далеко не кожен стане ученим, письменником, артистом, далеко не кожному призначено винайти порох, але майстром у своїй праці повинен бути кожен...

Василь СУХОМЛИНСЬКИЙ,
видатний
український вчений - педагог.

За період педагогічної діяльності (41 рік) Валерій Михайлович Лавренюк нагороджений Знаком «Відмінник освіти України» (1992р.), Почесними грамотами районної державної адміністрації, район-

та навчальними закладами.

Після здобуття диплома працював вчителем математичних дисциплін в Жильчанській восьмирічній школі Костопільського району, а з 1977 року очолив Городищенську восьмирічну школу, згодом – Березнівську середню школу №1. Вперше в районі запровадив профільне вивчення предметів, вніс зміни в навчальні плани. Постійно приділяв увагу обдарованим дітям, в школі завдяки його ініціативі створили профільні класи поглибленого вивчення математично-природничих дисциплін (математики, хімії), іноземної мови та сестринської справи (на базі

центральної районної лікарні). Березнівська середня школа стала центром запровадження нових нестандартних підходів в освіті. До викладання основ наук, крім досвідчених вчителів, запрошувались професори, кандидати наук, заслужені лікарі України.

За творчий підхід до навчально-виховного процесу та за значний внесок у розвиток освіти України, високий професіоналізм Лавренюка Валерія Михайловича нагороджено знаком «Відмінник освіти України».

З 1981-го по 1989 рік він – голова Городищенської сільської ради. За цей період

- Випускник ліцею повинен використовувати знання як інструмент для розв'язання життєвих проблем; здатний генерувати нові ідеї, приймати нестандартні рішення й нести відповідальність за них; володіти комунікативною культурою; цілеспрямовано використовувати свій потенціал як для професійної та особистісної самореалізації планів, так і в інтересах суспільства і держави.

Наказом МОН України №446 від 30 грудня 1999 р. економіко-гуманітарному ліцею м. Березне було надано статус експериментального навчального закладу Всеукраїнського рівня з проблеми «Громадянське становлення свідомості та самосвідомості ліцеїста».

Швидко плинув час...

Валерій Михайлович обрав інше поле діяльності. З 2000 року він – директор Західноукраїнського коледжу «Полісся». Тут повною мірою проявилися його організаторські і творчі здібності.

Цей вищий навчальний заклад I-II рівнів акредитації готує вчителів початкових класів та іноземної мови в початкових класах, вчителів фізичного виховання і правознавців.

В коледжі запроваджено використання інноваційних технологій при викладанні навчальних дисциплін. Велику увагу директор звертає на вивчення проблем, пов'язаних із входженням України до єдиного Європейського освітнього простору, та впровадження в коледжі кредитно-модульної системи навчання. В. М. Лавренюк співавтор навчального посібника «Логіка для юристів».

«Полісся» проходять обласні семінари директорів та їх заступників, викладачів основ наук коледжів I-II рівнів акредитації.

Наші студенти успішно виступають на обласних олімпіадах, у Всеукраїнському конкурсі з української мови імені П. Яцика, в спортивних змаганнях.

Впродовж шістнадцяти років в коледжі підготовлено п'ять майстрів спорту міжнародного класу, сімнадцять майстрів спорту України, дев'ятнадцять кандидатів у майстри спорту. Вперше у Рівненській області виконали нормативи майстрів спорту у стрільбі з лука студенти спеціальності «Фізичне виховання» Хавтура Валентин і Поліщук Олександр.

Вже стало традицією проводити змістовні конференції наукового товариства студентів «Інтелект», святкування Дня матері, Дня вишиванки, театру слова «Моя душа чекає дива», виставки художніх картин членів студії «Палітра» в районному краєзнавчому музеї, центральній районній бібліотеці та за межами району. Вперше у районі з великим успіхом пройшов Віденський бал студентів. В усьому цьому відчувається підтримка директора В. М. Лавренюка.

Теоретичні знання з педагогіки, психології, методик початкової освіти та фізичного виховання та юриспруденції студенти усвідомлено закріплюють на практиці в кращих загальноосвітніх школах та правових органах, установах.

Неодноразово Валерій Михайлович наголошує, що успіхів досягає лише спіль-

ної ради (2000, 2002р.р.), Почесною грамотою обласної ради (2006р.), Почесною грамотою Міністерства освіти і науки України (2008р.), Грамотою управління освіти і науки обласної держадміністрації (2016р.). Він депутат Березнівської районної ради двох скликань та член виконкому міської ради чотирьох скликань. З 2011 року – отаман, у званні генерал-майора обласної організації Рестрового козацтва.

Життєвий шлях Валерія Михайловича розпочався з села Синів Гоцанського району. Мальовниче село з біленькими хатами, садками, де щовесни цвіли білорожевим цвітом яблуні, груші, вишні, сливи, а осінню дарували запашні плоди. Село потопало в розмаїтті мальв, кручених паничів, чорнобривців, айстр, піонів... Повітря заповнювали запахи бузку і жасмину, а поля бугрили житями, пшеницями, картоплями.

Ріс хлопець у християнській родині, в якій виховували любов до Бога, предковічних звичаїв і традицій, де шанувалась українська мова, пісня і дума, де славилась хліборобська праця і шанобливо ставились до батьків, дідів і прадідів. В сім'ї росли троє братів і сестра. Валерій Михайлович з великою щирою любов'ю і тугою згадує свою родину, як росли, навчались, виховувались, як батьки вишиваним рушником і хлібом виряджали в життєву дорогу своїх дітей, як молились за них, щоб були здоровими і щасливими. Так і сьогодні В.М. Лавренюк дбає про свою дружину, дітей, внуків.

Тут мимоволі пригадуються слова Ліни Костенко:

*Звичайна собі мить.
Звичайна хата з комином.
На росах і дощах настояний бузок.
Оця реальна мить
вже завтра буде спомином,
а післязавтра - казкою казок.*

Так, для Валерія Михайловича батьківська хата, брати, сестра є казкою-казок. Не забуває їх ніколи і береже пам'ять про них у своєму серці.

Освіту здобував спершу в сільській школі, згодом у Рівненському педагогічному інституті, який закінчив у 1974 році.

Зважаючи на організаторські здібності та високий педагогічний професіоналізм, В. М. Лавренюку неодноразово доручали керівництво державними установами

на місці старої аварійної школи завдяки його сприянню в селі побудували сучасну середню школу та дитячий садок.

Відповідно до Закону України «Про освіту» в системі середньої загальної освіти України стали відкриватися загальноосвітні навчальні заклади нового типу. Ідучи в ногу з вимогами часу і науки, Валерій Михайлович за сприяння Рівненської обласної ради, райдержадміністрації, районного відділу освіти домігся створення в Березному загальноосвітнього ліцею, який із часом був реорганізований в економіко-гуманітарний. Очолити його було доручено саме В. М. Лавренюку. Ліцеїсти брали участь у дослідно-експериментальній роботі. Вони вивчали англійську, німецьку, польську мови.

На запитання, яку ідею сповідував, даючи згоду стати очільником нового навчального закладу, зауважив:

- Ліцей повинен допомогти випускнику визначити своє місце в житті, ефективно освоїти життєві та соціальні ролі. А для цього він (випускник) має бути гнучким, мобільним, конкурентоспроможним, уміти інтегруватися у суспільство, презентувати себе на ринку праці.

- А в чому суть такого критичного мислення випускника?

Валерій Михайлович впевнено відповів:

Значно розширилась і зміцнилась матеріально-технічна база коледжу: побудований спортивний зал, обладнані нові навчальні кабінети з методик викладання дисциплін правознавства, фізичного виховання. Оформлені студентська художня галерея, музей народної вишивки, наявні два комп'ютерні кабінети, підключені до Інтернету. Постійно збагачується книжковий фонд коледжу, благоустроюється територія.

Західноукраїнський коледж «Полісся» входить до Асоціації навчальних закладів України приватної власності.

В. М. Лавренюк брав участь у Міжнародному науково-практичному семінарі лідерів приватної освіти «Гарантії якості освіти в приватних закладах України: можливості, проблеми, перспективи» (2005р.), в Міжнародній науково-практичній конференції «Гуманітарні та економічні проблеми розвитку суспільства в третьому тисячолітті» (2006р.), XVII науковій конференції Краківської академії імені Анджее Фрича Моджевського в Польщі (2017р.).

З ініціативи Валерія Михайловича студенти коледжу у 2003-2005 роках брали участь в реалізації Українсько-Канадського проекту «Молодь за здоров'я-2».

На базі Західноукраїнського коледжу

но з викладачами, педагогами, які мають великий потенціал наукових знань і володіють високою професійною майстерністю, інноваційними технологіями. Це Давидюк О. М., Котик Л. Л., Миронець Н. В., Колмакова І. А., Снітко О. М., Черешня М. Є., Гурін О. Й., Левчук О. В., Шнайдер В. П., Зубчик А. А., Осейчук О. Г., Панченко Н. А., Дудко С. Д., Горбатюк О. В., Лазарчук Н. С.

В коледжі панує атмосфера доброзичливості, взаємодопомоги, толерантного ставлення до викладачів, студентів.

Дбаючи про педагогічний колектив, директор Лавренюк В. М. організовує культурно-просвітницькі поїздки в Закарпаття, заповідник «Козацькі могили», Пересопницю і Соколині гори.

Глибокі знання, важність і доброзичливість у спілкуванні є джерелом поваги до Валерія Михайловича. Якось ми запитали його:

- Вірите Ви в Україну, в її майбутнє?

- Вірю, прийде день, коли Україна стане однією з найбільших держав світу, бо український народ має сильний науковий потенціал, багатовікову культуру. Але на все треба час і варто сміливіше заявляти про себе в світі, гордитися своїм походженням – гідно нести український Державний стяг та розмовляти українською мовою, пишати нею, бо вона має глибоке етнічне коріння.

- В чому Ви вбачаєте роль людини в житті на землі?

- Я дам відповідь словами Блезе Паскаля: «Людина – усього лиш очеретина, найслабкіша з творинь природи, але вона – очеретина мисляча...». Велич людини у її здатності мислити гідно: в у цьому – основа моральності. Навчаючи і виховуючи студентів, формуємо у них гідність, честь, обов'язок, правду, любов.

Валерію Михайловичу виповнюється 65. Зичимо йому сьогодні й повсякчас потужної енергії для високого польоту, широких обривів для цікавих ідей, сили й міцності духу!

Бажаємо пронести радість від своєї роботи через усі буденні клопоти, через хуртовини й дощі, через маленькі й великі успіхи, аби пам'ятати, що дорога справжнього українського педагога – це найперше дорога до світла.

Ольга ОСЕЙЧУК
від імені студентів та викладачів
Західноукраїнського коледжу «Полісся».